

Knih dračích příběhů

**Základní škola a mateřská škola Chodov,
Praha 4, Květnového vítězství 57**

podzim 2023

Tuto knihu věnujeme našemu řediteli, který se za naši školu vždycky bije jako drak a postaral se nám o dostatek místa, aby se nám do ní všech dvacet sedm dráčků (a možná i víc) vešlo.

Obsah

Předmluva	7
0. A Oslava narozenin dráčka Přípravkáčka	8
0. B Dráček Fráček	10
1. A Dráček Bublinka	12
1. B Dráček Šupinka	14
1. C Dráček Drápek	16
2. A Dráček Očko	18
2. B Dračí královna Bublinka	20
2. C Dráček Plamínek	22
3. A Dráček Smutnokvět a Drak Český Ostrohřbetý	24
3. B Drak Dominika	26
3. C Chodovský drak Jídelníček podkolenkový	28
4. A Chodovský dráček	30
4. B Drak Karel	32
5. A Drak Větrník	34
5. B Nejzajímavější drak Harry	36
5. C Drak Fayroxsaurus a jeho rodina	38
6. A Drak Listopad	40
6. B Nejtlustší drak Franta	42
6. C Čtrnáctihlavá dračice	44
7. A Dragon Emotikon	46
7. B Draci Gregor a Stela	48
8. A Drak Pláště	50
8. B Roztodivní draci různých tvarů	52
9. A Drak Gigeon Septicapitus	54
9. B Drak Bořivoj Ohnivák z Chodova	56

Předmluva

Vážení a milí čtenáři, naše kniha pojednává o dracích, kteří se jednoho listopadového dne narodili, vylíhli či se prostě objevili v Základní škole a mateřské škole Chodov. Nejednalo se o obvyklý jev, takže jsme usoudili, že si zaslouží být zaznamenán pro budoucí generace.

Všichni víme, že je naše škola v mnohém výjimečná, výjimeční jsou tedy i naši draci – pestrobarevní a veselí, jedno i mnohohlaví, létající i vodní, ale hlavně hodní a laskaví.

Objevilo se sice několik informací, že další draci a saně, mnohem nebezpečnější a chrlící oheň, se objevují v kabinetech, kancelářích i ve sborovně, ale tyto zprávy se nepodařilo ověřit, takže je považujeme za pochybné pomluvy a nebudeme se jimi v této knize zabývat.

9. A Oslava narozenin dráčka Přípravkáčka

Tenhle dráček Přípravkáček,
létá nebem do zatáček,
létá s větrem o závod
a dětem to přijde vhod.

Nebojte, že to spletu,
řeknu k tomu jednu větu:
„Věřte tomu, je to tak,
Není dráček jako drak.“

O. B Dráček Fráček

Byl jednou jeden drak,
co z pohádkové říše,
Přiletěl za námi
a hledal naše chýše.

Až jednou cestou z oběda,
zahlédl, co skrývá naproti škole zahrada.
Domeček modrý,
v něm třída přípravy Hmm dobrý.

Když třída Lištiček draka uviděla,
do velké školy rázem chtěla.
Každý hned předváděl,
co už se naučil
a s příslibem své ruky se zaručil.

1. A Dráček Bublinka

Jmenuji se Bublínka a mám krásnou zelenkavou barvu, hezky si mě prohlédněte. Moje zelená barva je totiž kouzelná, má ji jen pět dráček na celém světě – jsem tudíž jedna z pěti výjimečných. Narodila jsem se nedaleko města Prahy u jedné hory, kde dodnes bydlím a je to jedno z mých nejoblíbenějších míst. Ve svém volném čase se ráda honím s brášky a hrajeme nejrůznější hry – nejradši mám tu na Babu. Po takové hře mi vždycky velmi vyhládne a těším se domů, kde dostanu dračí kaši, což je moje nejoblíbenější jídlo, nic jiného není lepší.

Před několika dny jsem si s brášky hrála na schovávanou a byla to velká legrace. Když už jsme hráli více jak hodinu, najednou jsem nemohla brášky najít a dostala jsem strach. Pevně jsem se rozhodla, že udělám všechno proto, abych je našla, jelikož jsem neměla dobrý pocit a bála jsem se, aby se jim něco nestalo. Jak jsem brášky hledala, doletěla jsem až k lesu, kde jsem nikdy nebyla a neznala jsem ho. Les byl temný a naháněl hrůzu. Vletěla jsem do lesa a celý ho prohledala, ale bohužel jsem nikoho nenašla. Při zpáteční cestě domů jsem přemýšlela, jak doma řeknu, že se mi bráškové ztratili. Najednou jsem uviděla pod sebou v křoví starý klobouk, který musel někdo ztratit. Když jsem ke klobouku přilétla blíže, začal se hýbat. Strachy jsem uskočila. Z klobouku se ozývaly divné zvuky. Chtěla jsem být statečná, tak jsem velmi opatrně klobouk nadzvedla, a uviděla, jak se tam schovávají moji bráškové. Měla jsem velkou radost, že jsem je konečně našla. Bráškové mi při zpáteční cestě domů pověděli celý příběh. Během naší hry na schovávanou se ztratili a nevěděli, co mají dělat. Najednou uviděli velký klobouk, který byl tak velký, že se pod něj vešli oba, a tak se pod něj schovali, aby se jim nic zlého nestalo. Všichni tři jsme byli šťastní, že jsme se domů vrátili zdraví a pohromadě.

1. B Dráček Šupinka

V jednom malém království žili všichni šťastně a spokojeně. Pan král vládl spravedlivě a princezna byla nejraději v královské zahradě. Starala se o jabloně, které měly ta nejsladší jablíčka z celé země.

Nikdo nevěděl, že ve velké černé jeskyni je ukryté dračí vejce. Jednou na podzim se právě z tohoto vejce vylíhnul drak a od té doby bylo každý den z jeskyně slyšet hlasité volání: „Já mám hrozný hlad!“.

Všichni v tom království měli moc rádi pohádky, a tak věděli, že draci musí dostat princeznu k obědu, jinak zničí celou zemi. Chudák princezna byla moc smutná, že ji chce drak sežrat, ale nedalo se nic jiného dělat. Musela se obětovat, aby zachránila ostatní lidi.

Rozhodla se, že se s drakem setká v královské zahradě, protože to tam měla nejraději a chtěla se naposledy podívat na svá jablíčka.

Drak přiletěl do zahrady a všichni čekali, co se bude dít. Ale co to? Šupinka si princeznu vůbec nevšímal, proběhl kolem ní a začal si pochutnávat na jablíčkách.

Byl to totiž drak VEGETARIÁN a když snědl všechna jablka, tak spokojeně odletěl.

V celém království se všichni radovali a nejvíc princezna.

1. Č Dráček Drápek

Jednoho říjnového dne, když jsme přišli ráno do školy, zaslechli jsme na chodbě v přízemí smutný pláč. Nejprve jsme mu nevěnovali pozornost, ale když pláč neustal ani o první přestávce a byl slyšet dokonce i o velké přestávce, vydali jsme se hledat, odkud vychází. Na chodbě nikdo nebyl, za dveřmi tříd bylo veselo a v kabinetě bylo hrobové ticho. Zvuky sílily směrem k jídelně a nejvíce byly slyšet za dveřmi do školního sklepa. Opatrně jsme pootevřeli dveře a z šera na nás vykoukla uplakaná hlava. Za ní se objevila další, kousek dál ještě jedna a pak ještě další a další. Napočítali jsme celkem 14 zelených hlav a jednu podivnou žlutou. Pohádkový drak! A dokonce patnáctihlavý! Vyděšeně jsme přibouchli dveře. V tom okamžiku pláč ještě zesílil. Znovu jsme se odvážili dveře otevřít a drakovi jsme podali patnáct papírových kapesníků kutření očí. Hlavy přestaly plakat a Honza odvážně položil otázku: „Kdo jsi a kde ses tady vzal?“

Vyslechli jsme si smutný příběh osamocené dračí bytosti, která touží po přátelství, ale nemá nikoho, s kým by mohla trávit čas.

Dráček se prý vylíhnul z velkého zeleného vejce s bílými puntíky v opuštěném dolu nedaleko Prahy. Když povyrostl, vydal se hledat místo, kde by se uplatnil. Nabízel se různým spisovatelům do jejich pohádek a pověstí. Zúčastnil se mnoha konkurzů na filmovou roli. Ale nikde patnáctihlavého draka nechtěli. Ještě tak trojhlavého, sedmihlavého nebo nanejvýš devítihlavého. Ulítaný a hladový se ocitl na dvoře chodovské školy. Nepozorovaně pronikl do tmavého sklepa, kde bylo aspoň trochu teplo.

Dráčkovi jsme dali jméno Drápek. Ochočili jsme si ho. Je velmi hodný a milý. Řekli jsme si, že se o něj budeme starat. Rozdělili jsme si, kdo bude o kterou hlavu pečovat. Jídlo mu nosíme ze školní jídelny. Nejraději má masové kostky na všechny možné způsoby. Sprchovat se s ním chodíme do koupelny u tělocvičny. A Drápek se nám odvděčil. Hraje si s námi. Jedna jeho hlava dokáže udělat táborák, kde si opékáme buřty. A v teplých dnech mává ve třídě křídly, takže nahrazuje chybějící klimatizaci. Slíbil nám, že někdy můžeme nasednout na jeho hřbet a společně vyrazit na školní výlet. Jsme rádi, že jsme získali nového kamaráda.

2. A Dráček Očko

Dráček Očko se narodil vysoko v horách. Jméno dostal podle krásných velkých vykulených očí. Žil tam s maminkou, tatínkem a pěti sourozenci. Všichni měli osm hlav, jen Očko měl hlavy tři, protože byl nejmladší.

Rád mlsal houby, lovil si ryby. Ale nejraději ze všeho si opékal na ohýnku maso a klobásy.

Přišel čas, kdy na horách bylo málo hub a celá rodina se přestěhovala do nedalekého lesa. Jenomže minulý týden foukal silný vítr a Očka zavál do naší školy. Moc se mu v ní líbilo. Rozhodl se, že s námi zůstane a něco nového se naučí.

2. B Dračí královna Bublinka

Daleko ve vesmíru, na jedné dračí planetě, které se říkalo zeměkoule, bylo tajemné místo Chodov. A tady, v hlubokém lese se spoustou stromů, žili draci, vlastně dračí rodina. Byli kouzelní, velcí až dvacet pět metrů, barevní a hodní. Živili se lávou. Nejstarším bylo 300 let. Asi proto, že se mladí dráčci líhli z kulatých barevných vajíček, byla i jejich těla jako poskládaná z barevných střípků. Když jednou na jedno z vajíček zasvítlo slunce, vylíhla se dračí slečna, která zářila jako hvězda. Všichni se tomu divili, ale celá dračí rodina – Seba, Ohnivý drak, Martin, Flareon, Lulu, maminka Filiona, táta Livion, malá Lionala, babička List i udatný Dragon – ji měla ráda. Jmenovala se Bublínka a velmi ráda všem pomáhala. Jednou našla malého ztraceného dráčka Sebu, který se vydal z Prahy do Kolína a cestou zabloudil. Byl to lumpík, a tak mu to zpočátku ani nevadilo. Při svém putování si totiž našel nové kamarády – skřítku Raťafáčka a dráčka Kubu – a ani ho nenapadlo, že se o něj doma rodiče bojí. Spolu hráli piškvorky, plivali ohnivé tvary, prozkoumávali les a zvlášť je zajímala dračí hnízda. Pak ale přišla tma a oni se začali v lese bát. Léтали tam a zpět a hledali cestu domů. To se jim ale nedařilo. Když už byli moc unavení, objevila se nad nimi na obloze záře. To vysoko v oblacích letěla Bublínka. Protože byla hodná, vzala malé dráčky zpátky domů a na rozloučenou jim ještě dala posilňující lektvar. Doma už na ně čekali. Z Bublínky se pak stala dračí královna. Byla největším a nejhodnějším drakem na celém Chodově.

2. € Dráček Plamínek

Dráček Plamínek se narodil v ohni a je mu 10 let. Je to nejmladší král z říše draků. Žije v království poblíž Dračí sopky. Rád si dává lávové koupele. K obědu má nejraději ohnivou kaši s žhavými uhlíky, které mu pomáhají chrlit oheň. Díky svému ohni zachránil celé království, které bylo tisíc let zmražené.

3. A Dráček Smutnokvět a Drak Český Ostrohřbetý

Dráček Smutnokvět

Prasátka pouští draka

Byla jednou dvě prasátka. Šli na kopec pouštět draka. Ten drak byl na půl šťastný a na půl smutný. Protože, jedno prasátko bylo smutné a druhé bylo šťastné. Prasátko bylo šťastné, protože mu od narození připadalo všechno legrační. Druhé bylo smutné, protože šlo na jinou školu.

Drak Český Ostrohřbetý

Rád jí maso, buřty a masové koule.

Jeho schopnosti: jedovaté zuby, elektrický ocas.

V laborce zkoušeli udělat draka. Vyšel jim drak se čtyřmi hlavami a měl barevné šupiny. Nazvali ho Český Ostrohřbetý. Drak jim pak utekl do světa a skamarádil se s Honzou, kterému bylo devět.

3. B Drak Dominika

Tento drak se jmenuje Dominika. Je z vesmíru. Má ráda zmrzlinu. Přiletěla sem, protože chtěla ochutnat novou příchuť zmrzliny - šmoulovou. Tento drak je vesmírný drak, protože chrlí hvězdy. Je moc přátelská a milá, a když viděla tak skvělou třídu, jako je 3. B, hned se s nimi skamarádila.

3. € Chodovský drak Jídelníček podkolenkový

Za promítacím plátnem v kině v Centu Chodov se jednou narodil malý dráček. Bázlivě vylezl ven na střechu a rozletěl se do vzduchu. Neuměl ještě dobře létat, a proto při kroužení naletěl do jednoho balkonu, kde visely na šňůře podkolenky. Zamotal se tak, že když se mu podařilo vyprostit, měl na hlavách a ocasu navlečené podkolenky.

Zmateně odletěl z balkonu pryč, když najednou ucítil krásnou vůni. Byla to vůně ze školní jídelny Základní školy Chodov. V jídelně byly zbytky z oběda a drak se do nich s chutí pustil. Červená hlava se pustila do řízku, žlutá do salátu a oranžová do plněné papriky. Proto si tak i začaly říkat: Řízek, Salát a Plněná paprika. Řízek se ukázal, že je masožravec, Salát býložravec a Plněná paprika je všežravec. Ráno náš drak uslyšel kuchařky, které šly do práce, a tak se kanálem schoval pod školní jídelnu. A od té doby tam žije a baští zbytky jídla, které děti nesnědly. Když dostane škytavku, spustí se alarm ve školní kuchyni.

4. A Chodovský dráček

Bylo jedno osamělé vejce bez rodičů. V září 2020 začalo pukat a vylíhnul se z něho drak. Měl 25 malých hlaviček a nevěděl, co má dělat, protože nevěděl vůbec nic. Ale každá ta hlavička měla nějaké jméno. Byly to hlavy David, Terka, Tereška, Lukáš a Tomáš, Kryštof a Marek, Lucka a Karolínka, Barunka a Barča, Beátka, Natálka, Viola,

Ferdík, Kristýnka a Klárka, Jehor, Adam, Bod'a, Simonka, Tom, Zuzanka, Kubíček a Thor. Jednou dráček potkal pět školáků a těm bylo osamělého dráčka líto. Rozhodli se, že mu pomůžou. Dráček byl zprvu nejistý, nevěděl, jestli jim může věřit, ale postupně se sblížili a skamarádili. Aby dráček nebyl přes noc sám, jeden z kluků se nabídl, že si ho vezme k sobě domů a kamarádi se dohodli, že se v tom budou střídat.

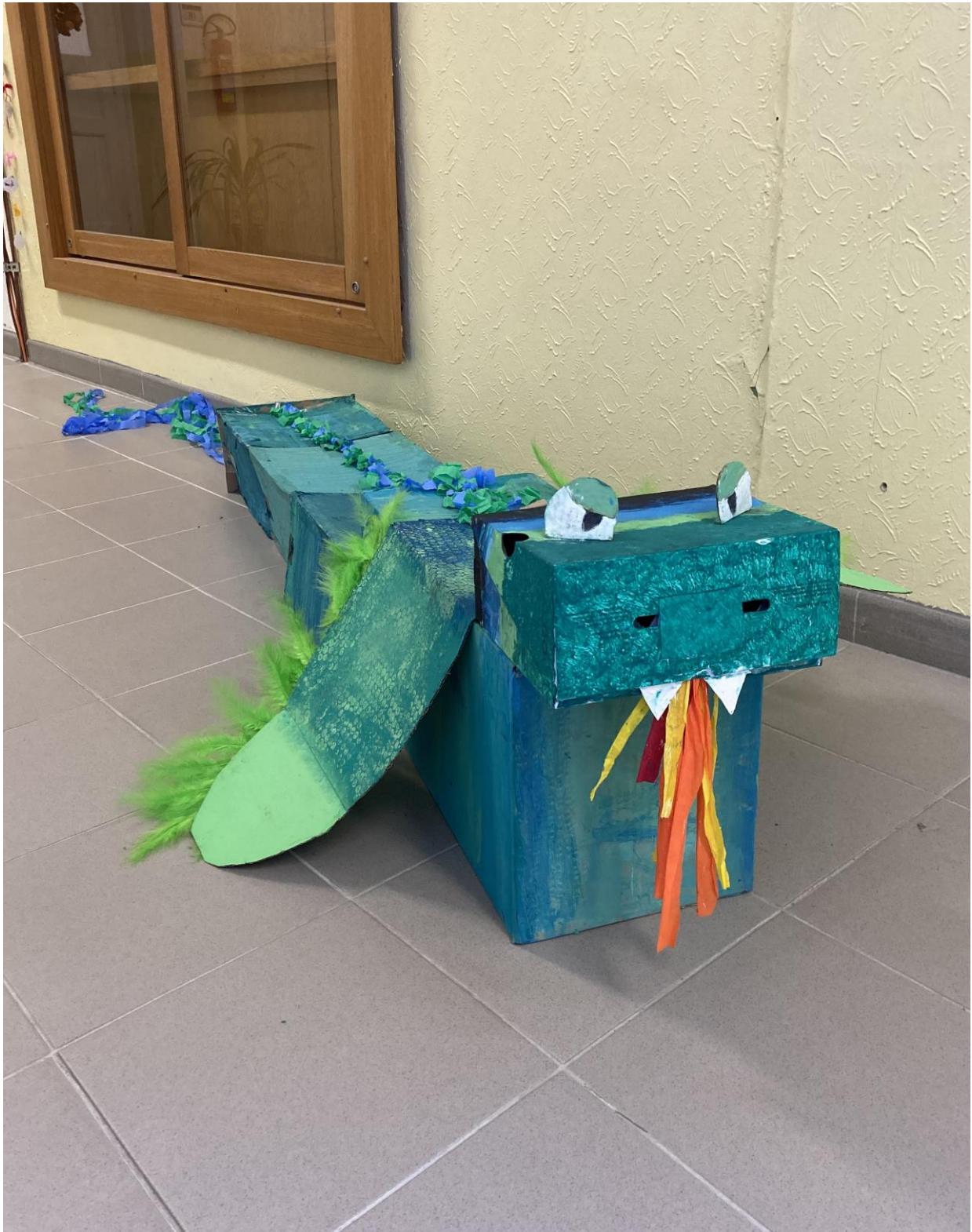
První večer byl dráček velmi nesmělý. Nevěděl, jestli ho kamarádovi rodiče třeba nevyženou. Ale když přišel, byl celý udivený. Tohle v životě neviděl. Uviděl krabici a na ní běhaly obrázky. Uviděl velkou placku se čtyřma nohama a kolem ní její menší dětičky. Uviděl další velikánskou placku, na které bylo něco měkoučkého. Maminka z kuchyně zavolala: „Pojďte k večeři!“ A všichni členové rodiny si sedali na ty malé placky. Dráček ještě v životě nic tak dobrého nejedl. Kamarád ho naučil, jak se slušně jí u stolu a pak šli spinkat. Ráno šel kamarád do školy a dráček koukal do školních oken a pozoroval děti, jak se učí. Moc se mu to líbilo. Chtěl taky začít chodit do školy a zařadili ho do první třídy. Měli tam moc hodnou paní učitelku Čamkovou. Z toho učení dráčkovi hlavy trochu poporostly a přibyla mu jedna hlava. Jmenovala se Honza.

Za nějaký čas se dráček dozvěděl, že ta podivná krabice, po které běhají obrázky, se jmenuje televize. Patřil k ní malý ovladač, kterým se dala zapnout a vypnout. Protože už dráček věděl, že každé dítě ve škole má své jméno, vymyslel si, že se bude jmenovat Šmak. Postoupil do třetí třídy, kde dostal paní učitelku Houfkovou. Vědomosti se hromadily, a dráčkovi přirostly další čtyři hlavy. Jmenovaly se Elvíra, Vika, Volod'a a Tuan.

Dráček měl radost, že ve škole poznal spoustu kamarádů a že už nebude nikdy sám. Hrozně se těšil na každé prázdniny, ale jeho tajné přání bylo být už dospělý, umět chrlit oheň a létat. Těšil se, až půjde do práce a pozná zase něco nového.

Konečně se dráček naučil létat a potkával i jiné draky. Poznal svoje rodiče a všichni byli šťastní.

4. B Drak Karel

Jednou děti našly na zahradě chodovské školy velké vejce. Běžely ho ukázat paní vychovatelce. Ta netušila, co to může být za vejce. Ptala se pana ředitele a ten vejce předal vědcům. U nich se z vejce vylíhl drak. Vědci předali draka zpátky do školy. Děti, které vejce našly, ho pojmenovaly – Karel. Karel se stal ochráncem školy.

Jednoho dne se přiřítíl do školy démon Arnošt. Chtěl školu zničit. Začal boj. Karel démona porazil. Školu zachránil. Karel se usadil v ředitelně, kde se mu líbilo nejvíc. Jeho ostré zuby sloužily místo skartovačky. Karel si našel ve škole kamarády, ale nejlepší kamarády měl ve 4. B.

Karel žije v chodovské škole dodnes. Předvádí dětem své triky s ohněm. Svým dlouhým ocasem zahání zlé duchy. Ochraňuje tak školu před zlem.

5. A Drak Větrník

Je podzim. Ve škole naposledy zazvonilo a děti ve třídě byly nadšené. Vyběhly ze školy a šly domů hledat svého dráčka. Hledaly na půdě, hledaly ve sklepě, prostě všude, ale nikde nebyl. Nakonec ho našly pod postelí. Oblékly se do teplého oblečení na ven a šly s dráčkem na kopec. Holčička začala pouštět dráčka. Za chvíli jí došly síly a dráčka musela předat chlapci. Jak holčička předávala chlapci dráčka, začalo hodně foukat a dráček jim ulétl.

Drak Větrník letí povětřím a vidí plačící děti. Zeptá se jich: „Proč pláčete?“ Chlapec mu odpoví: „Uletěl nám dráček.“ Drak Větrník se podívá na oblohu a uvidí malého dráčka. Dohoní ho. Drak chytí papírového dráčka do svých pařátů a přinese ho dětem. „Děti, zde máte svého dráčka.“ Děti přestanou plakat a vděčně se podívají na draka. „Příště buďte opatrnější a ve velkém větru dráčka nepouštějte, ale kdyby něco, zavolejte draka Větrníka.“ Děti se s ním rozloučí a drak odletí.

A vy, děti, si dejte pozor, protože ten příběh je naučný a má šťastný konec. Zazvonil zvonec a pohádka je konec. Na shledanou, děti.

5. B Nejzajímavější drak Harry

Za horami, za doly, v jednom malém městečku jménem Praha, se zrodil dráček Harry. Malý dráček se zatoulal z jeho hnízda do školy Chodov, do třídy 5. B. Když ho žáci viděli, dali mu napapat, protože mu kručelo v žaludku, až se třásla celá škola. Dráček dojedl a žáci se ho snažili dovést ven, ale jak ho viděli ostatní školáci, tak se na něj všichni chtěli vrhnout. Harry se lekl, vykroutil se, utekl ven a odletěl.

Po nějakém čase Harry vyrostl a nastal čas, aby odletěl do Číny, kde se draci učí vytvářet polární záři svými lesklými šupinami. Harry měl brzy patřit mezi tyto draky, ale nejdříve musel vykonat rituál. Aby mohl rituál složit, musel mít lesklé šupiny, které vytváří polární záři. Jelikož jeho šupiny ještě lesklé nebyly, byl z toho zničený. Dozvěděl se, že šupiny se mu nablyští, pokud pobude čas na Antarktidě, kde proletí polární září, vytvořenou jiným, starým a moudrým drakem. Při své cestě na Antarktidu se drak Harry cítil smutně a osaměle, často vzpomínal na své dobré kamarády ze třídy 5. B z chodovské školy. Báł se, že rituál nevyjde, že se mu něco stane a svoji oblíbenou třídu už nikdy neuvidí. Nakonec ale svůj strach překonal a byl odhodlaný vše zvládnout. Harrymu se podařilo při pobytu na Antarktidě lesk nabrat, a tak se vydal zpět do Číny, kde se stal oficiálním drakem polární záře.

Po dlouhém životě, kdy dělal Harry lidem radost tím, že vytvářel polární záři, se zase vrátil pozdravit děti do chodovské školy. Děti už však nebyly dětmi. Mezitím, co se drak učil být drakem polární záře, vyrostly. To jejich silná a radostná vzpomínka na Harryho mu pomohla se stát drakem polární záře.

Ve škole dnes najdete jeho podobiznu z krásných barevných látek, které symbolizují nádherné barevné polární záře, které Harry pro lidi na celém světě ve svém životě vytvořil.

[illegible]

Dračí pomoc z Vesmíru

Země se ocitla v chaosu tak velikém, že zpráva o tom, že Země potřebuje pomoc, se odrazila do celého vesmíru. Na jedné planetě v daleké a velmi vzdálené galaxii, kde žila dračí kolonie v harmonii a míru, se rozhodli, že planetě Zemi pomohou a pošlou poselstvo draků, které povede drak Fayroxsaurus. Až k planetě Zemi proletěli portálem z Multiverse.

Fayroxsaurus a jeho následovníci zjistili, že Zemi sužuje mnoho válek, nenávisti, chamtivosti, zloby a vzájemného nepochopení. První pokus o uzdravení země se Fayroxsaurusovi nepovedl. Druhý pokus, přestože Fayroxsaurus použil svá největší kouzla a schopnosti, také nebyl úspěšný.

Až třetí pokus se vydařil. Všichni draci se spojili a použili své síly, aby všechna válečná běsnění zastavili. Největší zločinci a krutovládci se lekli a zbaběle utekli a opustili svou zemi a lid. Planeta zůstala zpustošená a v Zemi byly hluboké rýhy po ranách, které jí způsobili sami lidé.

Draci učili lidi znovu žít, radovat se a chápat jeden druhého. Učili je toleranci a lásce. Pomohli lidem postavit nové domovy a učili je starat se o svou planetu tak, aby jim dávala úrodu a chránila je.

Draci pomáhali zejména dětem, protože Fayroxsaurus a jeho dračí rodina chtěli, aby si z nich děti vzaly příklad a aby uměly pomáhat ostatním.

6. A Drak Listopad

Jednoho dne se dívka jménem Lucka, která byla žačkou naší školy, nudila, a proto si vyrobila draka, kterého pojmenovala Listopad. Šla ho pouštět na pole.

Po chvíli jí uletěl a zasekl se v křoví v nedalekém lese. Té noci tam přišla kouzelná babička nasbírat bylinky a lesní plody do lektvarů života, které si už nesla v tašce, ale chtěla doplnit zásoby. Nevšimla si ale, že má v tašce díru. Lektvar na ožítí jí vypadl, rozbil se a vylil se na draka. Ten náhle ožil. Hned ráno se probudil do velké vichřice, která ho odnesla do města. Po chvíli, co ho vítr nesl, drak zjistil, že létání může ovládat sám. Rozhodl se, že se po městě proletí.

Doletěl na Chodovskou tvrz. Začal si pochvalovat, jak je tento park krásně ozdoben barevnými stromy. Opodál seděl vědec na lavičce. Přišlo mu zvláštní, že si drak mluvil sám pro sebe. Začal ho proto sledovat. Po dlouhém a náročném zkoumání parku se drak unavil a usnul u stromu. Vědec, který na tuto chvíli čekal, ho sebral a odnesl do své laboratoře. Než si však stihnul připravit náčiní, drak se probudil a rychle uletěl pootevřeným oknem.

Jelikož byla temná noc, neviděl, kam letí. Ráno se ocitl na dětském hřišti, kde se konečně uložil ke spánku. Na hřišti si hrály dvě děti. Jeden z nich, Tomáš, si draka všimnul. Vzal ho a ukázal ho své kamarádce Luce. Ta si draka začala prohlížet, přišel jí povědomý. Uvědomila si, že je to ten její drak, který jí jako malé uletěl na poli. Chtěla ho získat zpátky. Tomáš si ho ale chtěl nechat. Začali se o něj přetahovat. Jak se o něj prali, oběma jim vyklouzl.

Drak toho momentu využil a uletěl se schovat do naší školy. Našel ho pan ředitel. Drak mu vyprávěl o svém životě a všech dobrodružstvích, která prožil. Pan ředitel mu nabídnul naši školu jako domov výměnou za to, že bude drak naší školu chránit a ochraňovat všechny žáky.

6. B Nejtlustší drak Franta

Jednou, když jsme ve škole připravovali vajíčkovou pomazánku, zahlédli jsme divně vypadající vajíčko. Tak jsme si ho vzali do třídy a starali se o něj. Začalo se líhnout. Vylíhlo se!!! Staráme se o něj a roste velmi rychle. Nejtlustší drak Franta, žák 6. B.

Zjištěné údaje o Frantovi:

Útočnost 14/20

Rychlost 7/20

Krunýř 20/20

Chrlivost 16/20

Počet střel 20/20

Jed 5/20

Stisk 18/20

Zákeřnost 7/20

Druh: Garvan

Třída: 6 - B

Balvanovití draci

Franta se, ještě jako vejce, odkutálel a praštil se do hlavy. Takže je praštěný, ale taky hrozně hodný. Dnes je mu měsíc a půl a je z něj velký kluk. Máme ho moc rádi.

6. € Čtrnáctihlavá dračice

Jsem čtrnáctihlavá dračice a tady je můj příběh: Bývala jsem mladá a krásná dračí slečna, než jsem se nedopatřením dostala do vědecké laboratoře, kde se prováděly pokusy na magických tvorech.

Postupně jsem přišla o všechny svoje hlavy, a když už jsem nebyla užitečná, vykopli mě.

Tři dny jsem bloudila v lesích kolem laboratoří, když mě – hladovou a umolousanou – našla první dračí hlava: Fred. Zůstali jsme spolu a postupně se k nám přidávaly další a další dračí hlavy a dnes jsem zase silný a tentokrát čtrnáctihlavý drak.

7. A Dragon Emotikon

Byl jednou jeden drak jménem Dragon Emotikon. Měl osm krků a devět hlav. Každá hlava byla představitelem jedné emoce. Drak žil v útulné jeskyni daleko od lidí. Jednotlivé hlavy draka spolu ale neuměly vycházet. Není se čemu divit, když byla každá jiná. Vztek chtěl klid, Radost zase smích a Nadřazenost chtěla všem hlavám dokázat, že je nejlepší a nejhezčí.

Dračí hlavy se v jeskyni pořád hádaly, a tak se rozhodly, že se rozdělí a každá sama se vydá do světa. V jeskyni zůstal jen Smutek a Strach. Smutek se po pár dnech rozhodl, že půjde hledat potravu do okolí jeskyně. Strach zůstal v jeskyni sám. Uplynulo mnoho času a Smutek nikde. Strach se cítil osamělý a velmi se bál. Naneštěstí se v jeskyni objevili divní tvorové, asi zvířata a lidé. V tu chvíli si Smutek uvědomil, jak moc se bojí a jak mu osm dalších dračích hlaviček chybí.

Ani ostatním hlavám se však ve světě nedařilo nejlépe. Například Láska neměla komu dávat najevo své city a pocítila, že v ní vlastně žádná láska nepřežívá. Stejně tak Radosti chyběly ostatní hlavy, neměla s kým sdílet dobrou náladu. Vztek zase zjistil, že bez svých kamarádů si se vztekem nedokáže poradit. Podobně na tom byly i ostatní emoce.

Časem se proto začaly vracet zpátky do jeskyně, protože zjistily, že i přes všechny hádky a nedorozumění jim ostatní chybí a samotným je jim smutno. Všichni pohromadě jsou silnější.

A jak to dopadlo se ztraceným Smutkem? Statečná Odvaha mu pomohla. Když se vracela do jeskyně, všimla si ke stromu přivázané uplakané hlavičky. Hlídalo ji pět zlých lidí. Odvaha je ale bojovník a podařilo se jí Smutek zachránit.

7. B Draci Gregor a Stela

Byla jednou jedna dračice jménem Ľubka. Žije zde už od počátků světa. I když posvátná éra draků již skončila, Ľubce se podařilo přežít a zachránit její nevylíhnuté mládě. Její život se značně zkomplikoval, když ji začal pronásledovat jistý lovec draků ze Sapy. Pro Ľubku a její mládě už nikde nebylo bezpečno, tak se dohodla s bezdomovkyní Alžbětou, aby se o vejce postarala. Krátce na to sejmul lovec draků nebohou Ľubku. Události nabraly dalších nečekaných zvratů, když se bezdomovec Štefan doslechl o záhadném vejci. Jednoho pochmurného večera si Štefan přišel pro vejce. Agresivně napadne chudinku Alžbětu. Při dramatické potyčce se vejce odkutálí do škarpy. A v tenhle moment se příběh znatelně změní k lepšímu. Na scénu přistupuje pan Marcel, který nalézá vejce ve škarpe. Nenapadne ho nic lepšího než ho donést své ženě Márii. Mária si řekne, že takové vajíčko se může někdy hodit na tvoření. Proto si ho s sebou vezme do školy, na výtvarku do 7. B. O přestávce se stane hrozná věc. Matvii o nebohé vajíčko zakopne, to se roztříští. Když si všichni myslí, že vajíčko je na dobro zničené, střepy se pohnou a vykouknou dva malí dráčci.

Jeden, ten větší je zelený a druhá fialová. První chvíli všichni vylekaně koukají. V tu chvíli ale zazvoní a do třídy přijde paní asistentka, která když spatří draky, rychle vycouvá ze třídy a rozeběhne se ke kabinetu paní učitelky. Když vylekaná Mária přijde do třídy a spatří draky na vlastní oči, málem dostane infarkt. Opře se o zárubeň dveří a tázavým pohledem projíždí celou třídu. Stázka koktavě vysvětlí celou situaci a Tobík ji doplňuje nadšenými výkřiky: „ To bude hodně peněz!“ Když Stázka skončí, celou třídou se rozléhá napjaté ticho. Ticho prolomí chraplavý hluboký hlas zeleného draka: „ Jmenuji se Gregor a tohle je moje sestra Stela. Naše matka byla násilně zabitá lovcem draků. Pomůžete nám ho najít?“ Všichni se po sobě podívají a Klárka po chvíli řekne: „Samozřejmě, rádi.“ Když končí výtvarka, všichni slíbí, že zkusí něco vypátrat.

O týden později

Když zazvoní na výtvarku, Vanesa se udýchaně vřítí do třídy. Mária na ni zaraženě kouká a Vanesa se pustí do vyprávění.

„Pančelko, v neděli jsem byla v Sapě, no a tak jsme tam jako trajdali a já si všimla obrovského oka, které vypadalo jako oči našich draků, Gregora a Stely.“

Všem hned došlo, o co jde a tak Mária zburcovala celou třídu a všichni s bojovým pokřikem vyběhli ze školy směrem k Sapě. Když doběhli do Sapy, spustí se ohromná bitva 7. B vs. Alfréd Veliký (lovec draků) a jeho gang. V zápalu bitvy zajme Alfréd Veliký Máriu a nikdo kromě Stely si toho nevšimne. Stela se rozeběhne zachránit svoji adoptivní matku, ale při tom utrpí zranění nohou. Když se dostane k Alfrédovi Velikému, ukousne mu hlavu a tím krutá bitva končí.

Po bitvě

Stela a Gregor žijí v přírodní rezervaci přímo pro ně. Stela po zranění nohou obdrží kolečka, aby byla schopna pohybu. 7. B i Márii a Marcelovi jsou neskonale vděční.

8. A Drak Plast'a

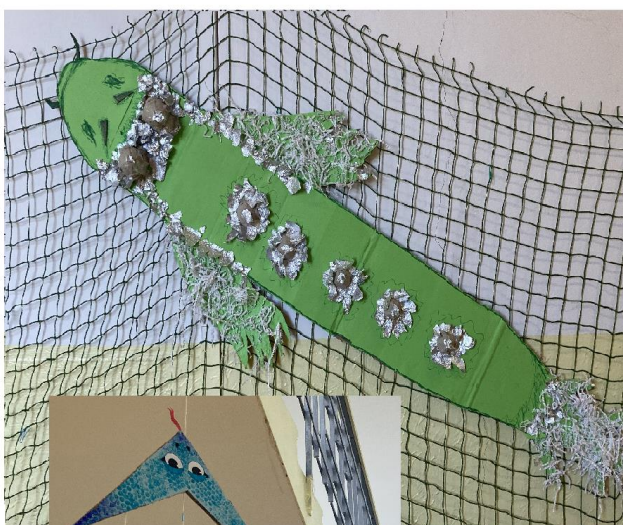
Narodil jsem se jednou v létě v moři.

Tátu a mámu – plastové láhve – odnesl Golfský proud někam daleko. Já se zamotal do hromady plastového odpadu a stal se ze mě velký plastový drak. Chodil jsem i do školy na jednom velkém smetišti, rád jsem poletoval po obloze a kamarádil se s plastovou krabicí, která si říkala Princezna.

O místě zvaném Chodov jsem se dozvěděl z jednoho potrhaného a vyhozeného atlasu. Zaletěl jsem se podívat, jak to tam vypadá, a moc se mi to místo zalíbilo. Princezně jsem dokola opakoval, jak je to tam pěkné.

Blížily se Vánoce. S Princeznou jsme se domluvili, že ji vezmu na hřbet a zaletíme si na Chodov nakoupit dárky a taky do kina. Už jsme byli na zpáteční cestě, když fouknul vítr a Princezna sletěla do hloubky pode mnou. Jsem si jistý, že je v pořádku, že se jí nic nestalo, ale chci ji najít. Tak jsem tu zůstal a po nocích prohledávám kontejnery na plast, jestli se tam Princezna neskryvá: jednou ji najdu.

8. B Roztodivní draci různých tvarů

V 8. B se zrodilo několik roztodivných draků různých tvarů, barev a velikostí. Každý je výjimečný, každý se něčím odlišuje od ostatních. My vám povíme příběh o drakovi zvaném Ledová včela, který sice pochází z dračí říše, ale leccím se podobá obyvatelům včelího království.

Drak Ledová včela

Aby se narodilo mládě jejího druhu, musí se stát zázrak. Tento zázrak se stal právě včera, královnu zasáhl blesk a zrodila se právě tato ledová včela. Velké štěstí se stalo, když se nám ji podařilo chytit.

Po narození se ledová včela živí rampouchy a sněhem po dobu šestnácti let. Nemůže se pohybovat, takže ji krmí služky. Důvod, proč se Ledová včela nemůže pohybovat, je kletba, kterou na ni seslala ohnivá královna. Ohnivá královna se totiž nenávidí s ledovou královnou, což je i její sestra. Nenávidí ji kvůli vraždě matky. Ledová včela se poté učí chodit a létat po dobu pěti let. Potom je zcela volná a může si dělat, co chce.

Ta naše včela zamířila do sídla ohnivé královny, aby se jí pomstila za tu kletbu, kterou na ni shodila. Po cestě se naučila nové bojové umění, a tak si ochočila větrné čmeláky, kteří se rozhodli, že jí v boji pomůžou. Dorazila do sídla a vyzvala královnu a její armádu k válce o jižní pól. Válku úspěšně vyhrála a stala se vládkyní jižního pólu.

9. A Drak Gigeon Septicapitus

Když vybuchl Černobyl, tak tam bylo hodně radiace. Byla tam spousta hasičů a mezi nimi i Tonda. Ale Tonda si nekoupil ochranný oblek a tak byl v té obrovské radiaci bez obleku. A tak během několika nocí zmuťoval do podoby draka. První noc mu narostla křídla. Když se ráno vzbudil, tak se velice lekl. Báł se vyjít ven, protože věděl, že by se ho všichni báli. Další noc se mu změnily nohy v silné končetiny s obřími drápy. Třetí noc z něj byl úplný drak. Měl celé tělo jako drak, a dokonce měl sedm hlav. Několik dní byl u sebe v pokoji, ale tam se skoro nevešel. Tonda totiž měl sedm velkých hlav na sedmi dlouhých krcích. Krky byly napojeny na skoro dvoumetrové tělo. Na těle měl dvě malá křidélka. A dole měl dvě obrovské nohy. Dohromady vážil asi 400 kilo.

Po dalších několika nocích se i jeho chování změnilo, a choval se jako drak. Když se později dostal ze svého bytu, tak začal bydlet v Černobyli. Po několika dlouhých letech ale vypukla válka na Ukrajině. A jelikož to Tonda nemohl vidět, rozhodl se odletět do Německa. Ale jeho křidélka byla velmi malá, tak nedoletěl moc daleko. Křidélka se mu ulomila a Tonda doplachtil do Příbrami. V Příbrami byli zrovna Honza s Martinem kvůli levnému benzínu. A když nalévali benzín do lahví, tak se ozvala obrovská rána. Martin s Honzou se šli podívat, co se to venku děje. Po hledání nějaké automobilové bouračky nebo spadlé rakety, si Martin všiml velkého draka na střeše benzínové pumpy. Oba dva se lekli, a tak zavolali jejich přírodopisářku paní Květovou. Ta přijela s obrovským nákladním vozem. Tento vůz měl takový úložný prostor, že by se tam ti draci vešli dva. Paní učitelka opatrně vylezla na střechu a pomalu se přibližovala k drakovi. Po několika minutách zkoumání se draka dotkla. Drak se úplně zastavil a přestal se hýbat. Najednou se jeho krk začal měnit. Na jednom krku se začaly objevovat věci, co se v přírodopisu učí. Já i Martin se jsme se šli draka také dotknout, jestli se něco nestane. Když jsme se ho dotkli, jeho hlava a obličej se změnili do pocitů, které máme k danému předmětu. Pak jsme draka naložili do nákladního vozu a jeli k nám do školy. Paní učitelka mezitím vymyslela jeho jméno. Prý je to odborné. A tak už to není Tonda ale Gigeon Septicapitus. Ve škole se draka dotkli skoro všichni učitelé i žáci, a tak jsou všechny krky posety informacemi z různých předmětů a barvy hlav symbolizují pocity z daného předmětu. Nyní už ho jen krmíme učebnicemi a hlídáme si ho.

9. B Drak Bořivoj Ohnivák z Chodova

Toto je příběh o Drogonovi, Rhaegalovi a jejich bráškově Bořivojovi:

V roce 1923 lidé z malé vesničky jménem Chodov našli tři zkamenělá dračí vejce.

Ptáte se určitě, jak k tomu došlo. Jednoho dne totiž měli lidé z vesničky malou slavnost. Potřebovali ale vodu, takže všechny ženy pobraly své džbány a vědra a šly ke studánce a tam narazily na zvláštní kameny ve tvaru vajec. Rozhodly se je vzít do vesničky a ukázat je ostatním.

Starší lidé ze vsi usoudili, že by to mohla být zkamenělá dračí vejce. Někdo ale mínil, že jsou to obyčejná vejce a že by si je měli uvařit. Naměkko.

Druhá a také větší část obyvatel byla pro to, aby vejce nechali být a počkali, jestli se vylíhnou. Vejce položili do měkkého lůžka z trávy a listí k malé tvrzi ve vesničce. Každý den se tam chodili obyvatelé dívat. Po pár letech si už většina obyvatel začala myslet, že jsou to jen obyčejné kameny a že se z nich nic nevylíhne. O den později obyvatelé přišli ke tvrzi a zjistili něco nečekaného. Vejce byla prázdná a draci nikde. Celá vesnice se rozběhla a snažila se draky najít, ale ani rok hledání nic nepřineslo. Jen jednou za čas, někdy na podzim, když je plískanice, nebo v létě, když jsou velká vedra, se za vsí objeví nejmladší z draků Bořivoj. Zavrtá se do pelíšku a vyspí se. A má velkou radost, když mu děti ze vsi přinesou nějakou dračí dobrotu.

**Zazvonil zvonec
a dračích příběhů
je konec.**